

persbericht Nieuwe bundel **Hanneke van Schooten** met poëzie, ontstaan in het A. Roland Holsthuis

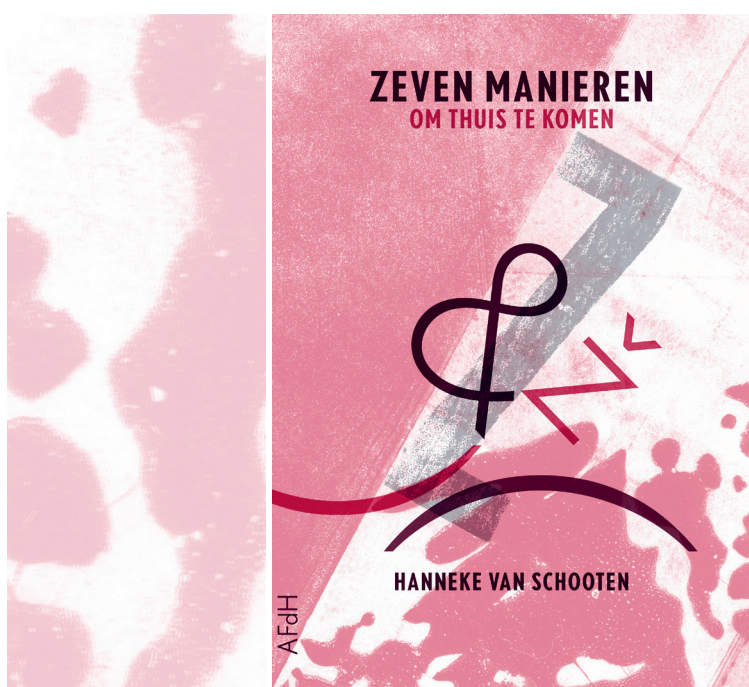
In 2016 was Hanneke van Schooten een maand lang 'writer in residence' in het huis van dichter Adriaan Roland Holst (1888-1976). In 'Zeven manieren om thuis te komen en andere gedichten' bundelde zij een deel van het werk dat ze schreef in het Roland Holst-huis in Bergen.

Op woensdag 4 juli aanstaande presenteert AFdH Uitgevers de nieuwe poëziebundel van de Almelose dichteres Hanneke van Schooten in het Enschedese Vestzaktheater aan de Walstraat. Start programma: 19.30 uur. Muziek: André Kerver, klarinet. Toegang vrij, maar in verband met beperkte ruimte wel graag reserveren via info@afdh.nl. De dichteres wordt geïnterviewd door HP/De Tijd-journalist Nick Muller.

In haar vorige bundel *Getijden* (door AFdH uitgegeven in 2015) was *gemis* het dragende thema. Naar het einde toe kregen de gedichten daar een steeds filosofischer lading. 'Misschien kan al mijn werk wel als één lang gedicht worden gelezen,' zegt de dichteres in een interview. 'Bundels zijn dan de cesuren. Na een bundel komt er een nieuwe. Het is de continuering van de thematiek die je telkens een andere kleur geeft en die ook met je levenslijn van doen heeft. De intimiteit die er kan zijn tussen jou en de buitenwereld, daar schrijf ik over.'



Hanneke van Schooten is een zorgvuldige, ingetogen dichteres. Haar poëzie maakt bij eerste lezing een toegankelijke indruk. Schijn bedriegt echter. Haar observaties zijn naaldscherp. Het rijzen en dalen van zinnen, de adempauzes en stiltes tussen de woorden, de kleur van bepaalde woorden, de muziek ervan - alles weegt mee. Vastgesteld kan worden dat de toon en kleur in deze bundel, verdeeld in vijf min of meer zelfstandig te lezen segmenten, lichter is dan in de vorige. In het verhelderende interview met de dichteres achterin het boek, leest de poëzieliefhebber daarover meer. Het werd geschreven door Nick Muller.



*Hij stond achter het verweerde glas
nog blind van dichte vlagen sneeuwjacht
en vond zijn dode die was thuisgekomen,
daar levend op hem wachtte. Ik dacht*

*zo is hij toch nog ingesneeuwd geraakt.
Wie had dat durven dromen.*